

SFS 2002:570

Utkom från trycket
den 14 juni 2002

Lag om ändring i mönsterskyddslagen (1970:485);

utfärdad den 30 maj 2002.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs² i fråga om mönsterskyddslagen (1970:485)

dels att 6, 23, 28–30 §§ skall upphöra att gälla,

dels att i 34 och 37 §§ ordet ”vara” skall bytas ut mot ”produkt”,

dels att 1–5, 7, 8, 10–14, 18, 20, 21, 24, 26, 27, 31, 32, 38, 39 och 42–44 §§ skall ha följande lydelse samt

dels att det i lagen skall införas tretton nya paragrafer, 1 a, 2 a, 3 a, 4 a, 7 a–b, 8 a–d, 18 a och 31 a–b §§ av följande lydelse.

1 § I denna lag avses med

1. *mönster*: en produkts eller produktfels utseende, som bestäms av själva produktens detaljer eller av detaljer i produktens utsmyckning särskilt vad gäller linjer, konturer, färger, former, ytstrukturer eller material,

2. *produkt*: ett industriellt eller hantverksmässigt framställt föremål, inbegripet delar som skall monteras till en sammansatt produkt, förpackningar, utstyrsel, grafiska symboler och typsnitt, men inte datorprogram,

3. *sammansatt produkt*: en produkt som genom att den är sammansatt av flera utbytbara beståndsdelar kan tas isär och på nytt fogas samman.

1 a § Den som har skapat ett mönster (formgivaren) eller den till vilken formgivarens rätt har övergått kan genom registrering få ensamrätt till mönstret enligt denna lag (mönsterrätt).

2 § Mönsterrätt kan någon få endast om mönstret är nytt och särpräglat.

Ett mönster anses som nytt om inget identiskt mönster har gjorts allmänt tillgängligt före dagen för registreringsansökan eller, om prioritet åberopas enligt 8–8 d §§, före prioritetsdagen. Mönster skall anses som identiska trots att de skiljer sig åt, om skillnaderna föreligger endast i oväsentliga avseenden.

Ett mönster anses ha särprägel om en kunnig användares helhetsintryck av mönstret skiljer sig från helhetsintrycket av varje annat mönster som har gjorts allmänt tillgängligt före den dag som anges i andra stycket. Vid be-

¹ Prop. 2001/02:121, bet. 2001/02:LU22, rskr. 2001/02:276.

² Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 98/71/EG av den 13 oktober 1998 om mönsterskydd (EGT L 289, 28.10.1998, s. 28, Celex 31998L0071).

dömningen av om mönstret har särprägel skall hänsyn tas till det variationsutrymme som funnits för formgivaren vid framtagandet av mönstret.

2 a § Ett mönster till en beståndsdel i en sammansatt produkt, anses vara nytt och särpräglat endast om

1. beståndsdelen eller del därav, när den har fogats in i den sammansatta produkten, förblir synlig vid normal användning av den produkten, och

2. mönstret till det som syns i sig uppfyller kraven på nyhet och särprägel i 2 §.

Med normal användning avses slutanvändarens användning, med undantag för underhåll, service och reparationsarbeten.

3 § Ett mönster skall anses ha blivit allmänt tillgängligt om det har offentliggjorts i samband med ett registreringsförfarande eller på annat sätt. Det samma gäller om mönstret har förevisats, använts i yrkesmässig verksamhet eller annars har blivit känt.

Trots det som sägs i första stycket anses ett mönster inte ha blivit allmänt tillgängligt

1. om fackkretsarna inom den aktuella sektorn inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet i sin normala näringsverksamhet inte rimligen kunde ha fått kunskap om de åtgärder som nämns i första stycket före dagen för registreringsansökan eller, om prioritet åberopas enligt 8–8 d §§, före prioritetsdagen, eller

2. om mönstret har blivit känt endast till följd av att det har visats för någon annan efter ett uttalat eller underförstått förbehåll om att mönstret skall hållas hemligt.

3 a § Ett mönster anses inte heller ha blivit allmänt tillgängligt om det har blivit känt inom en period av tolv månader före den dag som anges i 2 § andra stycket, förutsatt att mönstret har offentliggjorts eller annars gjorts känt

1. av formgivaren,

2. av någon annan till följd av uppgifter som formgivaren tillhandahållit eller åtgärder som formgivaren vidtagit, eller

3. till följd av missbruk i förhållande till formgivaren.

Vad som sägs om formgivaren i denna paragraf gäller även den som formgivarens rätt har övergått till.

4 § Hinder mot mönsterrätt föreligger

1. om mönstret strider mot goda seder eller allmän ordning,

2. om i mönstret utan tillstånd intagits statsvapen, statsflagga eller annat statselement, statlig kontroll- eller garantibeteckning, annan beteckning som hänsyftar på svenska staten och därigenom ger mönstret en officiell karaktär, svenskt kommunalt vapen eller sådan internationell beteckning som åtnjuter skydd enligt lagen (1970:498) om skydd för vapen och vissa andra officiella beteckningar eller något som lätt kan förväxlas med vapen, flagga, emblem eller beteckning som nu nämnts,

3. om mönstret strider mot ett annat mönster som visserligen inte var allmänt tillgängligt före den dag som anges i 2 § andra stycket men som framgår av en ansökan om registrering i Sverige eller vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken och formgivning) för vilken gäl-

ler en tidigare ansöknings- eller prioritetssdag, förutsatt att detta mönster sedermera har gjorts allmänt tillgängligt,

4. om mönstret utan tillstånd innehåller

a) någon annans i Sverige skyddade firma eller varukännetecken eller något som kan uppfattas som ett kännetecken som i näringsverksamhet har inarbetats i Sverige för annan,

b) någon annans porträtt eller något som kan uppfattas som annans släktnamn, konstnärsnamn eller likartat namn, om inte porträttet eller namnet uppenbart syftar på någon sedan länge avliden person,

c) något som kan uppfattas som titel på annans i Sverige skyddade litterära eller konstnärliga verk i fall då titeln är egenartad eller något som kränker annans upphovsrätt till sådant verk eller annans rätt till fotografisk bild som åtnjuter skydd i Sverige.

4 a § Mönsterrätt får inte omfatta sådana detaljer i en produkts utseende

1. som uteslutande är bestämda av produktens tekniska funktion, eller

2. som måste återskapas exakt till formen och dimensionerna för att den produkt som mönstret avser skall gå att mekaniskt ansluta till eller placera i, kring eller mot en annan produkt så att båda produkterna fyller sin funktion.

Trots det som sägs i första stycket 2 kan mönsterrätt omfatta mönster som tillåter att sinsemellan utbytbara produkter fogas samman ett upprepat antal gånger eller förbinds med varandra inom ett system uppbyggt av moduler.

5 §³ Mönsterrätt innebär, med de undantag som anges i 7–7 b §§, att ingen får utnyttja mönstret utan samtycke av den som är innehavare av mönsterrätten (mönsterhavaren). Förbudet mot utnyttjande omfattar särskilt att tillverka, bjuda ut, marknadsföra, införa till eller utföra från Sverige eller använda en produkt som mönstret ingår i eller används på eller att lagr hålla en sådan produkt för ändamål som nu sagts.

Mönsterrätten omfattar varje annat mönster som inte gör ett annat helhetsintryck på en kunnig användare än det registrerade mönstret (skyddsomfång). Vid prövning av mönsterrättens skyddsomfång skall hänsyn tas till det variationsutrymme som funnits för formgivaren vid framtagandet av mönstret.

7 §⁴ Från mönsterrätten undantas utnyttjanden

1. som företas för privat bruk och utan vinstsyfte,

2. som företas i experimentsyfte, eller

3. som innebär återgivning i syfte att citera eller undervisa, förutsatt att sådana utnyttjanden är förenliga med god affärssed och inte oskäligt inkräktar på ett normalt utnyttjande av mönstret samt sker på villkor att källan anges.

7 a § Från mönsterrätten undantas vidare utrustningen på fartyg och luftfartyg hemmahörande i främmande stat när ett sådant fartyg tillfälligt kommer in till Sverige. Detsamma gäller införsel till Sverige av reservdelar och tillbehör för reparation av sådana fartyg samt arbete med reparation av sådana fartyg.

³ Senaste lydelse 1992:1689.

⁴ Senaste lydelse 1977:731.

7 b § Mönsterrätten omfattar inte utnyttjandet av en produkt, om den har bringats i omsättning inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet av mönsterhavaren eller med dennes samtycke.

8 §⁵ Har ett mönster angetts i en ansökan om mönsterregistrering eller om skydd för en nyttighetsmodell i en främmande stat, som är ansluten till Pariskonventionen den 20 mars 1883 om skydd för den industriella äganderätten (Pariskonventionen), och söks registrering av mönstret i Sverige inom sex månader från ansökan i den främmande staten, skall ansökan i Sverige vid tillämpningen av 2 § anses gjord samtidigt med ansökan i den främmande staten (prioritetsdagen). Detsamma skall gälla om mönstret har angetts i en sådan ansökan som har gjorts i en stat som är ansluten till eller ett område som är anslutet till avtalet om upprättandet av Världshandelsorganisationen (WTO-avtalet).

Samma prioritet får åtnjutas också från en ansökan om registrering som avser någon annan stat eller något annat område, om motsvarande prioritet från en svensk ansökan medges där den tidigare ansökan har gjorts och om där gällande lagstiftning i huvudsak stämmer överens med Pariskonventionen.

En sökande som vill åtnjuta prioritet skall begära detta i ansökan om registrering. Sökanden skall därvid lämna uppgifter om var och när den åberopade ansökan gjordes. Sökanden skall också, så snart det kan ske, uppges numret på den tidigare ansökan.

8 a § Registreringsmyndigheten kan förelägga sökanden att inom viss frist styrka begärd prioritet genom att ge in följande handlingar.

1. Ett bevis om sökandens namn och om ingivningsdagen utfärdat av den myndighet som har mottagit ansökan.

2. En av samma myndighet bestyrkt kopia av ansökan och därvid fogad bild som visar mönstret.

Den förelagda fristen får inte löpa ut tidigare än tre månader från ingivandet av ansökan här i riket.

8 b § Prioritet kan grundas endast på den första ansökan som mönstret har angetts i.

Om den som har gjort den första ansökan eller hans rättssinnehavare senare till samma myndighet har gett in en ansökan som avser samma mönster, får den senare ansökan åberopas som prioritetsgrundande. Detta gäller dock bara om den tidigare ansökan när den senare ansökan ges in

1. har återkallats, avskrivits eller avslagits utan att ha blivit allmänt tillgänglig och

2. inte kvarlämnar någon rätt som grundas på den eller har utgjort grund för någon rätt till prioritet.

Om någon har fått prioritet på grund av en senare ansökan enligt andra stycket, får den tidigare ansökan inte längre åberopas som grund för prioritet.

8 c § Vid ansökan om samregistrering enligt 11 § kan prioritet erhållas för ett eller flera av mönstren.

Prioritet kan vid sådan ansökan åberopas från flera tidigare ansökningar. Detta gäller även om de tidigare ansökningarna har getts in i olika länder.

8 d § Om föreskrifterna i 8–8 c §§ inte iakttas, gäller inte rätten till prioritet.

10 § Den som vill ansöka om registrering av ett mönster skall göra detta skriftligen hos registreringsmyndigheten.

Ansökan skall innehålla uppgifter om vem som har skapat mönstret och om den produkt eller de produkter som mönstret är avsett att användas på eller ingå i samt bildmaterial som visar mönstret. Söks registrering av annan än formgivaren, skall sökanden styrka sin rätt till mönstret.

Om sökanden innan mönstret kungörs enligt 18 § inger även en modell, skall modellen anses visa mönstret.

I övrigt skall ansökan uppfylla de föreskrifter som meddelas med stöd av 49 §. Sökanden skall också betala i 48 § föreskrivna ansöknings- och tilläggsavgifter.

11 § En ansökan får omfatta flera mönster, om de produkter som mönstren är avsedda att användas på eller ingå i hör till samma klass. Vid bestämningen av klasstillhörighet gäller som svensk rätt den klassificering som anges i Locarnoöverenskommelsen av den 8 oktober 1968 om upprättande av en internationell klassificering för mönster.⁶

12 § Registreringsmyndigheten får förelägga en sökande som inte har hemvist i Sverige att för sig ställa ett ombud med behörighet att ta emot delgivning i ärendet och med hemvist här i landet, samt att anmäla ombudet hos myndigheten. Om sökanden inte följer föreläggandet, får delgivning ske genom att handlingen sänds med posten till sökanden under dennes senaste kända adress. Delgivning skall anses ha skett när detta har blivit fullgjort.

13 § En ansökan om registrering anses inte gjord förrän sökanden lämnat in bildmaterial eller en modell som visar mönstret.

På sökandens begäran får mönstret i en ansökan ändras om mönstret efter ändringen bibehåller sin identitet och uppfyller förutsättningarna för skydd enligt denna lag.

14 §⁷ Registreringsmyndigheten skall undersöka om en ansökan uppfyller de krav som avses i 10, 11 och 13 §§. Registreringsmyndigheten skall också undersöka om en ansökan avser ett mönster enligt 1 § 1 och om det finns något hinder mot mönsterrätt enligt 4 § 1 eller 2.

Uppfyller ansökan inte de krav som avses i första stycket, skall registreringsmyndigheten förelägga sökanden att inom viss tid komplettera eller ändra sin ansökan. I föreläggandet skall sökanden upplysas om att ansökan kan komma att avskrivas om han inte svarar i rätt tid.

⁶ Jfr Sveriges överenskommelser med främmande makter (SÖ) 1970:64.

⁷ Senaste lydelse 1977:731.

Yttrar sig sökanden inte i rätt tid över ett föreläggande enligt andra stycket, skall registreringsmyndigheten avskriva ansökan.

Registreringsmyndigheten skall återuppta en avskriven ansökan, om sökanden inom två månader efter utgången av förelagd tid kompletterar eller ändrar sin ansökan och betalar fastställd återupptagningsavgift. En ansökan kan återupptas endast en gång.

18 § Är ansökningshandlingarna fullständiga och har registreringsmyndigheten inte efter granskning enligt 14 § första stycket funnit något hinder mot registrering, skall mönstret tas in i registret och en kungörelse om det utfärdas.

Den som vill invända mot registreringen skall göra det skriftligen hos registreringsmyndigheten inom två månader från kungörelsedagen.

Registreringsmyndigheten skall underrätta mönsterhavaren om invändningen och ge denne tillfälle att yttra sig, om invändningen inte är uppenbart obefogad.

Återkallas invändningen får invändningsförfarandet ändå fullföljas, om det finns särskilda skäl.

18 a § Invändning får göras endast av

1. den som anser sig vara berättigad till mönstret, om invändningen grundas på att hinder mot mönsterrätt har förelegat enligt 1 a §,

2. den som ansöker om eller innehar rättigheten, om invändningen grundas på att hinder mot mönsterrätt har förelegat enligt 4 § 3 eller 4,

3. den som berörs av rättigheten, om invändningen grundas på att hinder mot mönsterrätt har förelegat enligt 4 § 2.

I övriga fall råder ingen begränsning i möjligheten att framställa invändning.

20 § Registreringsmyndigheten skall efter invändning häva en registrering helt eller delvis, om hinder mot mönsterrätt har förelegat enligt 1–4 a §§ och hindret fortfarande består eller om registrering har skett i strid med 13 § andra stycket.

Registreringsmyndigheten skall avslå invändningen, om det inte finns något hinder mot mönsterrätten.

En registrering får hävas delvis endast om mönsterhavaren yrkar det eller medger ett yrkande om det och mönstret i ändrad form bibehåller sin identitet och uppfyller förutsättningarna för skydd enligt denna lag.

När registreringsmyndighetens beslut om en invändning har vunnit laga kraft, skall det kungöras. Om beslutet innebär att registreringen helt eller delvis hävs, skall en anteckning om det göras i registret.

21 § Talan mot slutligt beslut av registreringsmyndigheten i ett ärende angående ansökan om registrering av mönster får föras av sökanden, om beslutet gått honom emot. Ett slutligt beslut med anledning av en invändning mot registrering får överklagas av mönsterhavaren och invändaren, om det har gått den som vill klaga emot. Återkallar invändaren sin talan, får den ändå prövas, om det finns särskilda skäl.

Mot beslut, varigenom begäran om återupptagning enligt 14 § fjärde stycket avslagits eller yrkande om överföring enligt 17 § bifallits, får talan

föras av sökanden. Den som framställt yrkande om överföring får föra talan mot beslut varigenom yrkandet avslagits.

SFS 2002:570

24 § Mönsterregistrering gäller för en eller flera femårsperioder, räknat från den dag då ansökan om registrering gjordes. Registrering som gäller för kortare tid än tjugofem år kan på begäran förnyas för ytterligare femårsperioder till sammanlagt tjugofem år. Varje sådan period löper från utgången av föregående period.

För mönster som avser en beståndsdel, som används för att reparera en sammansatt produkt så att den återfår sitt ursprungliga utseende, gäller registreringen aldrig för mer än högst tre femårsperioder.

26 § Har mönsterhavare medgivit annan rätt att utnyttja mönstret (licens), får denne överlåta sin rätt vidare endast om avtal träffas om det.

Ingår licensen i en rörelse får den dock överlåtas i samband med överlåtelse av rörelsen, om ej annat avtalats. I sådant fall svarar överlåtaren alltjämt för att licensavtalet fullgöres.

27 § Har mönsterrätt övergått på annan eller har licens upplåtits eller överlåtits, skall på begäran och mot fastställd avgift anteckning därom göras i mönsterregistret. Visas att licens som antecknats i registret upphört att gälla, skall anteckningen avföras.

Första stycket skall även tillämpas i fråga om rätt som avses i 32 § andra stycket.

Har samregistrering skett, kan övergång av mönsterrätt antecknas endast i fråga om samtliga mönster.

I mål eller ärende om mönsterrätt anses den som mönsterhavare, vilken senast blivit införd i mönsterregistret i denna egenskap.

31 §⁸ Allmän domstol skall på talan därom häva en registrering av ett mönster helt eller delvis, om hinder mot mönsterrätt har förelegat enligt 1–4 §§ och hindret fortfarande består eller om registrering har skett i strid med 13 § andra stycket.

En registrering får hävas delvis endast om mönsterhavaren yrkar det eller medger ett yrkande om det och mönstret i ändrad form bibehåller sin identitet och uppfyller förutsättningarna för skydd enligt denna lag.

Registreringen får inte hävas på den grunden att den som fått registreringen endast varit berättigad till viss andel i mönsterrätten.

När domen vunnit laga kraft skall den sändas till registreringsmyndigheten för anteckning i mönsterregistret.

31 a § Talan om hävning av en registrering får föras endast av

1. den som anser sig vara berättigad till mönstret, om talan grundas på att hinder mot mönsterrätt har förelegat enligt 1 a §,
2. den som ansöker om eller innehar rättigheten, om talan grundas på att hinder mot mönsterrätt har förelegat enligt 4 § 3 eller 4, eller
3. den som berörs av rättigheten, om talan grundas på att hinder mot mönsterrätt har förelegat enligt 4 § 2.

⁸ Senaste lydelse 1977:731.

I övriga fall får talan föras av var och en som lider förfång av registreringen.

Talan som grundas på någon av bestämmelserna i 4 § 1 eller 2 får föras även av den myndighet som regeringen bestämmer.

Talan, som avses i första stycket 1, skall väckas inom ett år efter det att käranden fått kännedom om registreringen och de övriga omständigheter på vilka talan grundas. Var mönsterhavaren i god tro när mönstret registrerades eller när mönsterrätten övergick på honom, får talan inte väckas senare än tre år efter registreringen.

31 b § Allmän domstol kan förklara en mönsterrätt ogiltig även efter det att den har upphört eller uppgivits.

I fråga om sådan talan skall bestämmelserna i 31 a § tillämpas.

32 § Har mönster registrerats för annan än den som är berättigad därtill enligt 1 a §, skall rätten på talan av den berättigade överföra registreringen på honom. Talan skall väckas inom tid som anges i 31 a § fjärde stycket.

Har den som fränkännes registrering av mönster i god tro börjat utnyttja mönstret yrkesmässigt här i riket eller vidtagit väsentliga åtgärder därför, får han mot skäligt vederlag och på skäliga villkor i övrigt fortsätta det påbörjade eller igångsätta det tillämnade utnyttjandet med bibehållande av dess allmänna art. Sådan rätt tillkommer under motsvarande förutsättningar innehavare av licens som är antecknad i registret.

Rätt enligt andra stycket kan övergå till annan endast tillsammans med rörelse vari den utnyttjas eller utnyttjandet avsetts skola ske.

38 § Utnyttjar någon i strid med 5 § mönster, som avses med ansökan om registrering, efter det att handling som visar mönstret blivit allmänt tillgänglig, äger vad som sägs om mönsterintrång motsvarande tillämpning i den mån ansökningen leder till registrering. Till straff får dock icke dömas och ersättning för skada på grund av utnyttjande som sker innan mönstret kungjorts enligt 18 § får bestämmas enligt 36 § andra stycket.

Bestämmelsen i 36 § tredje stycket äger icke tillämpning, om ersättnings-talan väckes senast ett år efter det mönstret registrerades.

39 §⁹ Om en registrering av ett mönster har hävts eller om mönsterrätten har förklarats ogiltig genom ett beslut eller en dom som har vunnit laga kraft, får rätten inte döma till påföljd eller besluta om annan åtgärd enligt 35–38 §§.

Föres talan om mönsterintrång och gör den mot vilken talan föres gällande att mönsterregistreringen bör hävas, skall rätten på hans yrkande förklara målet vilande i avvaktan på att frågan om registrerings hävande slutligt prövas. Är talan härom inte väckt, skall domstolen i samband med vilan-deförklaringen förelägga honom viss tid inom vilken sådan talan skall väckas.

42 § Den som vill väcka talan om hävande av mönsterregistrering eller om överföring av registrering skall anmäla detta till registreringsmyndigheten

samt underrätta var och en som enligt mönsterregistret innehar licens att utnyttja mönstret. Vill licenstagare väcka talan om mönsterintrång eller om fastställelse enligt 41 § första stycket, skall han underrätta mönsterhavaren därom.

Underrättelseskyldighet enligt första stycket anses fullgjord, när underrättelse i betald rekommenderad försändelse sänts under den adress som antecknats i mönsterregistret.

Visas icke, när talan väckes, att anmälan eller underrättelse skett enligt första stycket, skall kändanden ges tid därtill. Försitter han denna tid, får hans talan icke upptagas till prövning.

43 § Finnes ej enligt rättegångsbalken behörig domstol för talan om bättre rätt till mönster, om hävande av mönsterregistrering, om överföring av sådan registrering, om ogiltigförklaring av en mönsterrätt enligt 31 b §, om rätt som avses i 32 § andra stycket, om ersättning enligt 40 § andra stycket eller om fastställelse enligt 41 §, väcks talan vid Stockholms tingsrätt.

44 § Avskrift av dom eller slutligt beslut i mål som avses i 16, 31–32, 35–38 eller 41 §§ sändes till registreringsmyndigheten.

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2002.

2. De nya bestämmelserna skall tillämpas även på mönster som är registrerade vid tidpunkten för ikraftträdandet eller som registreras på grund av ansökningar som har gjorts innan dess, om inte annat följer av vad som föreskrivs nedan.

3. En registreringsansökan som getts in före den 28 oktober 2001 skall, vad gäller registreringsförfarandet och förutsättningarna för registrering, behandlas och avgöras enligt äldre bestämmelser.

4. Bestämmelserna i 2 a och 4 a §§ skall inte tillämpas på mönster som har registrerats på grund av ansökningar som har getts in före ikraftträdandet.

5. Frågan om hävande av registrering av ett mönster som har registrerats enligt äldre bestämmelser skall bedömas enligt de äldre bestämmelserna.

6. En mönsterregistrering för vilken en skyddstid om 15 år har löpt ut före ikraftträdandet men efter den 27 oktober 2001 kan på begäran förnyas för ytterligare femårsperioder till sammanlagt 25 år räknat från den dagen då ansökan om registrering gjordes, om ansökan om förnyelse ges in före den 31 december 2002.

7. Om någon före ikraftträdandet har börjat utnyttja ett mönster på ett sätt som inte fordrade samtycke av mönsterhavaren enligt äldre bestämmelser men som fordrar sådant samtycke enligt denna lag, får han eller hon trots de nya bestämmelserna fortsätta den planerade verksamheten. Sådan rätt har under motsvarande förutsättningar även den som har vidtagit väsentliga åtgärder för att utnyttja mönstret.

SFS 2002:570

På regeringens vägnar

THOMAS BODSTRÖM

Christine Lager
(Justitiedepartementet)